

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

พระราชกฤษฎีกา
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 442)
พ.ศ. 2548

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2548
เป็นปีที่ 60 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลและภาษีธุรกิจเฉพาะ บางกรณี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 221 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และ มาตรา 3(1) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 35 และมาตรา 48 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 442) พ.ศ. 2548”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความใน (4) ของมาตรา 5 อัญมณีสถา แห่งพระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2500 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 396) พ.ศ. 2545 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(4) ต้องถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีในรอบปีบัญชีต่อเนื่องกัน เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้ จะมีระยะเวลาการถือหุ้นน้อยกว่าห้าปีในรอบปีบัญชีต่อเนื่องกันก็ได้

(ก) เป็นการถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามปีในรอบปีบัญชีต่อเนื่องกัน หรือ

(ข) เป็นการถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตลอดระยะเวลาที่วิสาหกิจนั้นมีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกินสองร้อยล้านบาทและมีการจ้างแรงงานไม่เกินสองร้อยคน”

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 5 วิสติ และมาตรา 5 เอกวิสติ แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2500

มาตรา 5 วิสติ ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย สำหรับเงินได้พึงประเมินที่เป็นเงินปันผลซึ่งได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(1) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดต้องถือหุ้นในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้จ่ายเงินปันผลไม่น้อยกว่าร้อยละสิบห้าของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียงในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือนนับแต่วันที่ถือหุ้นนั้นมาจนถึงวันที่ได้รับเงินปันผล และ

(2) เงินปันผลต้องมาจากกำไรสุทธิที่มีการเสียภาษีในประเทศของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้จ่ายเงินปันผล โดยอัตราภาษีดังกล่าวต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละสิบห้าของกำไรสุทธิ ทั้งนี้ ไม่ว่าประเทศของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้จ่ายเงินปันผลจะมีกฎหมายลดหรือยกเว้นภาษีสำหรับกำไรสุทธิให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นหรือไม่ก็ตาม

มาตรา 5 เอกวิสถิติ ให้ยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะตามหมวด 5 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับรายรับจากการขายอสังหาริมทรัพย์ที่ผู้ขายมีไว้ในประกอบการประกอบกิจการเฉพาะการขายอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นโรงงานพร้อมที่ดินของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเพื่อย้ายสถานประกอบการเข้าไปอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นจำนวนไม่เกินมูลค่าของอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นโรงงานพร้อมที่ดินแห่งใหม่และย้ายโรงงานเข้าไปในนิคมอุตสาหกรรมเพื่อใช้เป็นสถานประกอบการแห่งใหม่ภายในกำหนดเวลาหนึ่งปีก่อนหรือหลังวันที่ทำสัญญาขายอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นโรงงานพร้อมที่ดินแห่งเดิม โดยต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2553

มูลค่าของอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นโรงงานพร้อมที่ดินแห่งใหม่ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือตามราคาประเมินทุนทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
 นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา 5 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2500 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 396) พ.ศ. 2545 ได้ยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบกิจการธุรกิจเงินร่วมลงทุน โดยกำหนดหลักเกณฑ์ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวต้องถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในรอบบัญชีติดต่อกัน หรือไม่น้อยกว่าห้าปีต่อเนื่องกันในกรณีที่วิสาหกิจดังกล่าวได้เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังนั้น เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบกิจการธุรกิจเงินร่วมลงทุน อันจะทำให้เกิดการลงทุนในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวมทั้งในตลาดทุนเพิ่มขึ้น สมควรลดระยะเวลาการถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมลง นอกจากนั้น เพื่อสนับสนุนการขยายขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจ

ไทยในการไปลงทุนประกอบการในต่างประเทศ สมควรยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้แก่บริษัท
จำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย สำหรับเงินปันผลที่ได้รับจากการถือหุ้นใน
บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้
โรงงานอยู่ร่วมกันในนิคมอุตสาหกรรมและช่วยแก้ไขปัญหามลพิษ สมควรยกเว้นภาษีธุรกิจ
เฉพาะให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ขายอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นโรงงานพร้อมที่ดินและ
ย้ายสถานประกอบการเข้าไปอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมภายในวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2553 จึง
จำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ร.จ. ฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ 122 ตอนที่ 110 ก วันที่ 23 พฤศจิกายน 2548)

ภาคผนวก ข

พระราชกฤษฎีกา
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 300)
พ.ศ. 2539

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2539
เป็นปีที่ 51 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ในบางกรณี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 178 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พุทธศักราช 2538 และมาตรา 3(1) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2496 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกานี้ขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 300) พ.ศ. 2539”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย เป็นจำนวนเท่ากับภาษี

เงินได้ที่เสียไปในต่างประเทศ แต่ไม่เกินจำนวนภาษีที่ต้องเสียในประเทศไทย ส่วนที่คำนวณจากเงินได้จากการประกอบกิจการในต่างประเทศแต่ละประเทศ หรือจากเงินได้ที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศแต่ละประเทศ โดยมีเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) ต้องเสียภาษีเงินได้ในต่างประเทศ เนื่องจากการประกอบกิจการในต่างประเทศแต่ละประเทศ หรือจากเงินได้ที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศแล้ว

(2) ต้องไม่นำภาษีเงินได้ที่ได้เสียไปในต่างประเทศ ซึ่งไม่เกินจำนวนภาษีที่ต้องเสียในประเทศไทย ส่วนที่คำนวณจากเงินได้จากการประกอบกิจการในต่างประเทศแต่ละประเทศ หรือจากเงินได้ที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศแต่ละประเทศ ไปถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ

(3) ต้องมีเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการเสียภาษีในต่างประเทศที่หน่วยงานจัดเก็บภาษีเงินได้ของต่างประเทศรับรองเก็บไว้เพื่อเจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบ

(4) ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด โดยอนุมติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายบรรหาร ศิลปอาชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ โดยที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ซึ่งมีเงินได้จากการประกอบกิจการในต่างประเทศ หรือมีเงินได้ที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ อาจต้องเสียภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ดังกล่าวในต่างประเทศและในประเทศไทยด้วย เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีใน

กรณีที่มีการจัดเก็บภาษีซ้ำซ้อนให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ร.จ. ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 113 ตอนที่ 40 ก วันที่ 24 กันยายน 2539)

ภาคผนวก ค

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร
เกี่ยวกับภาษีเงินได้(ฉบับที่ 65)

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บริษัท หรือห้างหุ้นส่วน
นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3(4) แห่งพระราชกฤษฎีกา ออกตามความใน
ประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 300) พ.ศ. 2539 อธิบดีกรมสรรพากรโดย
อนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อการยกเว้นภาษี
เงินได้นิติบุคคลให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยดังต่อไปนี้

ข้อ 1 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ซึ่งได้รับยกเว้นภาษี
เงินได้นิติบุคคลเป็นจำนวนเท่ากับภาษีเงินได้ที่ได้เสียไปในต่างประเทศแต่ไม่เกินจำนวนที่กำหนด
ต้องเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เสียภาษีจากกำไรสุทธิซึ่งคำนวณได้จากรายได้จาก
กิจการหรือเนื่องจากกิจการทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชี หัก
ด้วยรายจ่ายตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 ตริ แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ 2 ภาษีเงินได้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยได้เสีย
ไปในต่างประเทศ ที่มีสิทธินำไปหักจากภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ต้องเสียในประเทศไทย ต้องเป็นดังนี้

(1) ภาษีเงินได้ที่คำนวณจากกำไรสุทธิหรือจากรายได้ก่อนหักรายจ่ายใดๆ เมื่อ
สิ้นรอบระยะเวลาบัญชีในต่างประเทศ และได้มีการชำระภาษีดังกล่าวไปแล้วในต่างประเทศ

(2) ภาษีเงินได้ที่คำนวณจากเงินได้ที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่
ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ และได้มีการชำระภาษีดังกล่าวไปแล้วในต่างประเทศ

ข้อ 3 การคำนวณหาจำนวนภาษีที่ต้องเสียตามกฎหมายไทยส่วนที่คำนวณจากเงิน
ได้จากการประกอบกิจการในต่างประเทศแต่ละประเทศ หรือจากเงินได้ที่ได้จากบริษัทหรือห้าง

หุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศแต่ละประเทศ ให้คำนวณแยกเป็นรายประเทศตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(1) กรณีมีเงินได้จากการประกอบกิจการในต่างประเทศให้นำรายได้จากกิจการหรือเนื่องจากการกิจการที่กระทำในต่างประเทศ หักด้วยรายจ่ายตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรา 65 ทวิ และ 65 ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ได้เท่าใด ให้คูณด้วยอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นต้องเสีย ผลลัพธ์ที่ได้ให้ถือเป็นจำนวนภาษีที่ต้องเสียในประเทศไทยส่วนที่คำนวณจากเงินได้จากการประกอบกิจการในต่างประเทศ

(2) กรณีมีเงินได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศให้นำเงินได้ดังกล่าวคูณด้วยอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นต้องเสีย ผลลัพธ์ที่ได้ให้ถือเป็นจำนวนภาษีที่ต้องเสียในประเทศไทยส่วนที่คำนวณจากเงินได้ที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ

ข้อ 4 กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยมีทั้งเงินได้จากการประกอบกิจการในต่างประเทศและเงินได้ที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ จากประเทศเดียวกัน การคำนวณหาจำนวนภาษีที่ต้องเสียในประเทศไทยส่วนที่คำนวณจากเงินได้จากการประกอบกิจการในต่างประเทศหรือจากเงินได้ที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ ให้คำนวณตามหลักเกณฑ์ในข้อ 3 (1) เว้นแต่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยได้เสียภาษีจากเงินได้ที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศตามกฎหมายของประเทศนั้นแล้ว โดยไม่ต้องนำเงินได้ดังกล่าวไปรวมคำนวณเสียภาษีเมื่อสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีในประเทศนั้นอีกให้นำเงินได้ที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศดังกล่าวไปคำนวณตามหลักเกณฑ์ในข้อ 3 (2)

ข้อ 5 จำนวนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่จะได้รับยกเว้นต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(1) กรณีจำนวนภาษีที่เสียไปในต่างประเทศ เนื่องจากการประกอบกิจการในต่างประเทศ หรือจากเงินได้ที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศตามข้อ 2 มีจำนวนน้อยกว่าภาษีที่คำนวณได้ตามข้อ 3 (1) หรือ (2) แล้วแต่กรณี ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยดังกล่าวได้รับยกเว้นภาษีเงินได้เป็นจำนวนเท่ากับภาษีที่ได้เสียไปในต่างประเทศแต่ละประเทศทั้งจำนวน

(2) กรณีจำนวนภาษีที่เสียไปในต่างประเทศ เนื่องจากการประกอบกิจการในต่างประเทศ หรือจากเงินได้ที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศตามข้อ 2 มีจำนวนมากกว่าภาษีที่คำนวณได้ตามข้อ 3 (1) หรือ (2) แล้วแต่กรณี ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยดังกล่าวได้รับยกเว้นภาษีเงินได้เป็นจำนวนเท่ากับภาษีที่คำนวณได้ตามข้อ 3 (1) หรือ (2) แล้วแต่กรณี

ข้อ 6 เงินตรา ทรัพย์สิน หนี้สินที่ได้จากการประกอบกิจการในต่างประเทศ ซึ่งมีค่าหรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศ ให้คำนวณค่าหรือราคาเป็นเงินตราไทย ตามบทบัญญัติมาตรา 65 ทวิ (5) แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ 7 ภาษีที่เสียไปในต่างประเทศตามข้อ 2 เป็นเงินตราต่างประเทศ ให้คำนวณค่าหรือราคาเป็นเงินตราไทยตามราคากลางในวันที่ได้มีการชำระภาษีดังกล่าว

ข้อ 8 กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ประกอบกิจการในต่างประเทศโดยมีรอบระยะเวลาบัญชีไม่ตรงกันกับรอบระยะเวลาบัญชีที่ใช้ในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทย การคำนวณหาจำนวนภาษีที่ต้องเสียตามกฎหมายไทยส่วนที่คำนวณจากเงินได้จากการประกอบกิจการในต่างประเทศตามหลักเกณฑ์ในข้อ 3 (1) ให้ใช้รายได้และรายจ่ายที่เกิดขึ้นในต่างประเทศในช่วงระยะเวลาที่ตรงกันกับรอบระยะเวลาบัญชีที่ใช้ในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทย

สำหรับภาษีเงินได้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ได้เสียไปเมื่อสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชีในต่างประเทศ ที่จะนำมายกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทยได้นั้นต้องเป็นดังนี้

(1) กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิในต่างประเทศ ต้องเฉลี่ยภาษีที่ได้เสียไปในต่างประเทศตามส่วนของกำไรที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาที่ตรงกันกับรอบระยะเวลาบัญชีที่ใช้ในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทย

(2) กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายในต่างประเทศ ต้องเฉลี่ยภาษีที่ได้เสียไปใน

ต่างประเทศตามส่วนของยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาที่ตรงกันกับรอบระยะเวลาบัญชีที่ใช้ในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทย

ข้อ 9 กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ได้ชำระภาษีเงินได้ในต่างประเทศหลังจากที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา 68 แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวยื่นแบบแสดงรายการดังกล่าวนั้นใหม่เพื่อปรับปรุงให้ถูกต้องด้วย

ข้อ 10 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ที่ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ตามพระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 300) พ.ศ. 2539 ในรอบระยะเวลาบัญชีใดแล้ว ให้ถือปฏิบัติเช่นนั้นในรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าว

ข้อ 11 เอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้ในต่างประเทศที่หน่วยงานจัดเก็บภาษีในต่างประเทศรับรอง ต้องมีคำแปลเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ และต้องใช้เลขไทยหรืออารบิก รวมทั้งต้องมีรายการอย่างน้อย ดังนี้

- (1) ชื่อผู้มีเงินได้
- (2) รายการเงินได้
- (3) จำนวนภาษีที่ได้เสียไปแล้วในต่างประเทศ

ข้อ 12 ในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติ ให้อธิบดีกรมสรรพากรมีอำนาจวินิจฉัยและคำวินิจฉัยของอธิบดีกรมสรรพากรให้ถือเป็นหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามประกาศนี้ด้วย

ข้อ 13 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2539 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539

ร้อยเอกสุชาติ เชาว์วิศิษฐ

อธิบดีกรมสรรพากร

ภาคผนวก ง

คำชี้แจงกรมสรรพากร

เรื่อง การยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย สำหรับเงินได้พึงประเมินที่เป็นเงินปันผลซึ่งได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ

.....

ตามที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 442) พ.ศ. 2548 เพิ่มเติมมาตรา 5 วิสติ แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2500 ยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยสำหรับเงินได้พึงประเมินที่เป็นเงินปันผลซึ่งได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ เพื่อสนับสนุนการขยายขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจไทยในการไปลงทุนประกอบการในต่างประเทศนั้น

กรมสรรพากรขอชี้แจงเกี่ยวกับการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้พึงประเมินที่เป็นเงินปันผล ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 442) พ.ศ. 2548 ได้แก่ บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย โดยบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดผู้รับเงินปันผลต้องถือหุ้นในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้จ่ายเงินปันผลไม่น้อยกว่าร้อยละสิบห้าของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียงในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นมาจนถึงวันที่ได้รับเงินปันผล

ข้อ 2 เงินปันผลที่จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(1) เป็นเงินปันผลที่บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ

(2) เป็นเงินปันผลที่มาจากการคำนวณกำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้จ่ายเงินปันผล โดยในประเทศของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้จ่ายเงินปันผลต้องมีการกำหนดให้เสียภาษีเงินได้จากกำไรสุทธิในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละสิบห้าของกำไรสุทธิ อย่างไรก็ตามหากประเทศของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้จ่ายเงินปันผลมีการกำหนดให้เสียภาษีเงินได้

จากกำไรสุทธิแบบอัตราก้าวหน้า (Progressive Rate) หรือแบบอัตราถดถอย (Regressive Rate) จะต้องปรากฏว่า อัตราภาษีสูงสุดที่จัดเก็บไม่ต่ำกว่าร้อยละสิบห้าของกำไรสุทธิ ทั้งนี้ไม่คำนึงว่ากำไรสุทธิที่นำมาจ่ายเงินปันผลที่ได้รับนั้นได้เสียภาษีเงินได้ในประเทศของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้จ่ายเงินปันผลในอัตราใด

กรณีประเทศของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้จ่ายเงินปันผลมีกฎหมายลดหรือยกเว้นภาษีสำหรับกำไรสุทธิข้างต้นให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้จ่ายเงินปันผล ถือว่าบริษัทหรือบริษัทมหาชนจำกัดผู้รับเงินปันผลยังคงได้รับยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้พึงประเมินที่เป็นเงินปันผลตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 442) พ.ศ. 2548

กรณีประเทศของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้จ่ายเงินปันผลมีกฎหมายกำหนดให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้จ่ายเงินปันผล มีสิทธินำภาษีที่หักจากเงินปันผลและภาษีที่ได้รับชำระต่างประเศมาถือเป็นเครดิตในการคำนวณภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้จ่ายเงินปันผล ถือว่า บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดผู้รับเงินปันผลยังคงได้รับยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้พึงประเมินที่เป็นเงินปันผลตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 442) พ.ศ. 2548

กรณีประเทศของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้จ่ายเงินปันผลมีกฎหมายยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินปันผลให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้จ่ายเงินปันผลไม่ต้องนำไปรวมคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้ ถือว่าบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดผู้รับเงินปันผลไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้พึงประเมินที่เป็นเงินปันผลตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 442) พ.ศ. 2548

ตัวอย่าง

(1) บริษัท ก. จำกัด ในประเทศไทย ได้รับเงินปันผลจาก บริษัท A ซึ่งเป็นนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของประเทศ X ซึ่งบริษัท ก. จำกัด ถือหุ้นในบริษัท A ไม่น้อยกว่าร้อยละสิบห้า ของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียงเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือนนับแต่วันที่ได้หุ้นนั้น มาจนถึงวันที่ได้รับเงินปันผล และเงินปันผลที่บริษัท A จ่ายให้บริษัท ก. จำกัด มาจากกำไรสุทธิที่มีการเสียภาษีในประเทศ X ในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละ 15 ของกำไรสุทธิตามกฎหมายของประเทศ X กรณีดังกล่าวบริษัท ก. จำกัด ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินปันผลที่ได้รับ

(2) จากกรณีตามตัวอย่าง (1) หากบริษัท A ผู้จ่ายเงินปันผล ได้รับการลดหรือยกเว้นภาษีสำหรับกำไรสุทธิตามกฎหมายพิเศษ เช่นกฎหมายเพื่อส่งเสริมการลงทุนของประเทศ X

กำหนดให้บริษัท A ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้จากการคำนวณกำไรสุทธิเป็นเวลา 3 ปี และบริษัท A ได้จ่ายเงินปันผลจากกำไรสุทธิที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นั้นให้แก่บริษัท ก. กรณีดังกล่าว บริษัท ก. จำกัด ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินปันผลที่ได้รับ

(3) บริษัท ข. จำกัด ในประเทศไทย ได้รับเงินปันผลจาก บริษัท B ซึ่งเป็นนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของประเทศ Y ซึ่งบริษัท ข. จำกัด ถือหุ้นในบริษัท B ไม่น้อยกว่าร้อยละสิบห้า ของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียงเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือนนับแต่วันที่ได้หุ้นนั้น มาจนถึงวันที่ได้รับเงินปันผล โดยเงินปันผลดังกล่าว บริษัท B ได้รับมาจาก บริษัท C ซึ่งเป็นนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของประเทศ Z ซึ่งประเทศ Y มีกฎหมายกำหนดให้เสียภาษีเงินได้จากกำไรสุทธิในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละ 15 ของกำไรสุทธิ และในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้ บริษัท B มีสิทธินำภาษีที่หักจากเงินปันผลที่จ่ายหรือภาษีที่ได้ชำระแล้วจากเงินได้ในประเทศ Z มาเครดิตออกจากภาษีที่ต้องชำระในประเทศ Y (Underlying Credit) ซึ่งทำให้บริษัท B เสียภาษีเงินได้น้อยลงหรือไม่มีภาษีเงินได้ที่เสียในประเทศ Y กรณีดังกล่าวบริษัท ข. จำกัด ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินปันผลที่ได้รับ

(4) บริษัท ค. จำกัด ในประเทศไทย ได้รับเงินปันผลจาก บริษัท D ซึ่งเป็นนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของประเทศ Z ซึ่ง บริษัท ค. จำกัด ถือหุ้นในบริษัท D ไม่น้อยกว่าร้อยละสิบห้า ของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียงเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือนนับแต่วันที่ได้หุ้นนั้น มาจนถึงวันที่ได้รับเงินปันผล โดยเงินปันผลดังกล่าว บริษัท D ได้รับมาจากบริษัท E ซึ่งเป็นนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของประเทศ Z และเนื่องจากประเทศ Z มีกฎหมายยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินปันผลว่า บริษัท D ไม่ต้องนำเงินปันผลที่ได้รับจากบริษัท E ไปรวมคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้ของบริษัท D กรณีดังกล่าว บริษัท ค. จำกัด ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินปันผลที่ได้รับ

(5) บริษัท ง. จำกัด ในประเทศไทย ได้รับเงินปันผลจาก บริษัท G ซึ่งเป็นนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของประเทศ S ซึ่งบริษัท ง. จำกัด ถือหุ้นในบริษัท G ไม่น้อยกว่าร้อยละสิบห้า ของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียงเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือนนับแต่วันที่ได้หุ้นนั้น มาจนถึงวันที่ได้รับเงินปันผล โดยเงินปันผลดังกล่าว บริษัท G ได้รับมาจากบริษัท H ซึ่งเป็นนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของประเทศ Z และเนื่องจากประเทศ S มีกฎหมายยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินปันผลว่า บริษัท G ไม่ต้องนำเงินปันผลที่ได้รับจากบริษัท H ไปรวมคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้ของบริษัท G ในประเทศ S กรณีดังกล่าว บริษัท ง. จำกัด ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินปันผลที่ได้รับ

ภาคผนวก จ

เลขที่หนังสือ : กค 0706/10858

วันที่ : 28 ธันวาคม 2548

เรื่อง : ภาษีเงินได้นิติบุคคล กรณีการเครดิตภาษี และการลงรายจ่ายภาษีที่เสียไปในต่างประเทศ

ข้อกฎหมาย : มาตรา พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 18) พ.ศ. 2505 มาตรา 65 ตรี (6) พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 300) พ.ศ. 2539 และประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับ ภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 65)ฯ ลงวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539

ข้อหารือ : บริษัทฯ เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของประเทศไทย ประกอบกิจการขายส่ง ขายปลีกคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ทั้ง Hardware และ Software ให้บริการคำปรึกษา และบริการจัดการระบบคอมพิวเตอร์ทั้ง Hardware และ Software โดยบริษัทฯ ได้ให้บริการแก่ลูกค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ กรณีลูกค้าในต่างประเทศจะมีทั้งประเทศที่มีอนุสัญญาภาษีซ้อนกับประเทศไทย และประเทศที่ไม่มีอนุสัญญาภาษีซ้อนกับประเทศไทย

บริษัทฯ จึงขอทราบว่

1. กรณีบริษัทฯ ได้ให้บริการแก่ลูกค้าในต่างประเทศ ซึ่งเป็นประเทศที่มีอนุสัญญาภาษีซ้อนกับประเทศไทย หากบริษัทฯ ได้นำภาษีที่ถูกจัดเก็บในต่างประเทศดังกล่าวมาเครดิตภาษีที่ต้องเสียในประเทศไทยตามอนุสัญญาภาษีซ้อนแล้วปรากฏว่า ยังมีจำนวนภาษีที่ได้เสียไปแล้วในต่างประเทศยังเหลืออยู่ บริษัทฯ มีสิทธินำเครดิตภาษีที่เหลืออยู่มาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทฯ ในประเทศไทยได้หรือไม่ อย่างไร

2. บริษัทฯ ได้ให้บริการแก่ลูกค้าในต่างประเทศซึ่งเป็นประเทศที่ไม่มีอนุสัญญาภาษีซ้อนกับประเทศไทย หากบริษัทฯ ได้นำภาษีที่ถูกจัดเก็บในต่างประเทศมาเครดิตภาษีที่ต้องเสียในประเทศไทยตามพระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 300) พ.ศ.2539 โดยปฏิบัติตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 65) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วน

นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ลงวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ.2539 ปรากฏว่า ยังมีจำนวนภาษีที่ได้เสียไปแล้วในต่างประเทศยังเหลืออยู่ บริษัทฯ มีสิทธินำเครดิต ภาษีดังกล่าวมาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทฯ ในประเทศไทยได้หรือไม่ อย่างไร

3. บริษัทฯ มีสิทธินำภาษีที่ถูกจัดเก็บในต่างประเทศมาเครดิตภาษีที่ต้องเสียในประเทศไทยตามอนุสัญญาภาษีซ้อน และมีสิทธิได้รับยกเว้นภาษีตามพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 300) พ.ศ.2539 โดยปฏิบัติตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 65)ฯ ลงวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ.2539 หรือเลือกนำ ภาษีที่ถูกจัดเก็บในต่างประเทศมาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสีย ภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทฯ ในประเทศไทย บริษัทฯ มีสิทธิเลือกจะนำภาษีที่ เสียไปแล้วในต่างประเทศบางประเทศมาเครดิตภาษีที่ถูกจัดเก็บในประเทศไทย และหรือมาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ของบริษัทฯ ได้หรือไม่ หรือจะต้องนำภาษีที่ถูกจัดเก็บในต่างประเทศทุกประเทศมา รวมกันทั้งหมดมาเครดิตภาษีที่ต้องเสียในประเทศไทย หรือนำมาลงเป็นรายจ่ายใน การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทฯ

แนววินิจฉัย : 1. กรณีบริษัทฯ ได้ให้บริการแก่ลูกค้าในต่างประเทศ ซึ่งเป็นประเทศที่มีอนุสัญญา ภาษีซ้อนกับประเทศไทย หากบริษัทฯ ได้นำเงินได้ทั้งจำนวนที่ได้รับจากการ ให้บริการดังกล่าวโดยไม่หักภาษีที่เสียไว้ในต่างประเทศบวกกลับเป็นรายได้ของ บริษัทฯ และได้นำภาษีดังกล่าวมาขอเครดิตในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลโดย ใช้สิทธิประโยชน์ในฐานะผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยตามบทบัญญัติในอนุสัญญา ภาษีซ้อนที่ประเทศไทยได้ทำกับประเทศต่าง ๆ ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 18) พ.ศ.2505 โดยการใช้สิทธิประโยชน์ตามอนุสัญญาภาษีซ้อนฉบับ ดังกล่าว มีผลต่างของจำนวนภาษีที่เสียไว้ในต่างประเทศกับจำนวนภาษีที่ขอ เครดิต บริษัทฯ มีสิทธินำมาหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้ไม่ต้องห้าม ตามมาตรา 65 ตรี (6) แห่งประมวลรัษฎากร

2. กรณีบริษัทฯ ได้ให้บริการแก่ลูกค้าในต่างประเทศ ซึ่งเป็นประเทศที่ไม่มี อนุสัญญาภาษีซ้อนกับประเทศไทย หากบริษัทฯ ได้นำภาษีที่ถูกจัดเก็บในประเทศคู่ คำมายกเว้นภาษีที่ต้องเสียในประเทศไทยตามพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 300) พ.ศ.2539 โดยปฏิบัติตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่

65)ฯ ลงวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539 หากปรากฏว่า การใช้สิทธิประโยชน์ตามพระราชกฤษฎีกาฉบับดังกล่าวมีผลต่างของจำนวนภาษีที่เสียไว้ในต่างประเทศกับจำนวนภาษีที่ขอยกเว้น บริษัทฯ มีสิทธินำมาหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้ไม่ต้องห้ามตามมาตรา 65 ตรี (6) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับมาตรา 3(2) แห่งพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 300) พ.ศ.2539

3. บริษัทฯ มีสิทธิในการเลือกเพื่อบรรเทาภาระภาษีที่เสียไปในต่างประเทศโดยแยกพิจารณาออกเป็นแต่ละประเทศตามวิธีการใดวิธีการหนึ่งสำหรับแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีดังต่อไปนี้

3.1 เลือกนำมาลงรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

3.2 เลือกนำภาษีที่เสียไปในต่างประเทศมาขอเครดิตในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลโดยใช้สิทธิประโยชน์ในฐานะผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยตามบทบัญญัติในอนุสัญญาภาษีซ้อนที่ประเทศไทยได้ทำกับประเทศต่าง ๆ ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 18) พ.ศ.2505 ในกรณีที่บริษัทฯ ได้ให้บริการแก่ลูกค้าในต่างประเทศ ซึ่งเป็นประเทศที่มีอนุสัญญาภาษีซ้อนกับประเทศไทย หรือ

3.3 เลือกนำภาษีที่ถูกจัดเก็บในต่างประเทศมายกเว้นภาษีที่ต้องเสียในประเทศไทยตามพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 300) พ.ศ.2539 โดยปฏิบัติตามข้อ 10 ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 65)ฯ ลงวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539

เลขตู้ : 68/33779

ภาคผนวก จ

เลขที่หนังสือ : กค 0706(กม.04)/883

วันที่ : 20 กรกฎาคม 2549

เรื่อง : ภาษีเงินได้นิติบุคคล กรณีเงินปันผลที่ได้รับจากการลงทุนในบริษัทต่างประเทศ

ข้อกฎหมาย : พระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 442)

ข้อหารือ : บริษัทฯ ได้ลงทุนประกอบธุรกิจโดยถือหุ้นสามัญในบริษัทต่างประเทศ จำนวน 3 บริษัท และได้รับเงินปันผลจากการลงทุนดังกล่าว โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. บริษัทฯ ถือหุ้นสามัญในบริษัทซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายของประเทศสิงคโปร์ จำนวนร้อยละ 49 ของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียง ตั้งแต่ปี พ.ศ.2539 จนถึงปัจจุบัน โดยบริษัท U ประกอบธุรกิจขนส่งสินค้าทางทะเล เงินปันผลที่บริษัท U จ่ายให้บริษัทฯ เป็นการจ่ายจากกำไร 2 ส่วนคือใส่เครื่องหมายในช่องข้อความว่า "เงินปันผลที่จ่ายจากกิจการที่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 30 ของกำไรสุทธิ" ถูกต้องหรือไม่

(ก) กำไรที่ได้จากเรือที่บริษัท U เป็นเจ้าของและจดทะเบียนในประเทศสิงคโปร์ ซึ่งกำไรในส่วนนี้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศสิงคโปร์

(ข) กำไรที่ได้จากเรือที่บริษัท U เช่าหรือว่าจ้างมาอีกทอดหนึ่ง ซึ่งกำไรในส่วนนี้เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศสิงคโปร์ ในอัตราร้อยละ 20 ของกำไรสุทธิบริษัทฯ หารือว่า

1.1 เงินปันผลที่จ่ายจากกำไรตาม (ก) ซึ่งบริษัท U ไม่เคยเสียภาษีเงินได้ในประเทศสิงคโปร์มาก่อน บริษัทฯ จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามข้อ 23 วรรค 2 แห่งอนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสิงคโปร์ เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากร ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ ถูกต้องหรือไม่

1.2 เงินปันผลที่จ่ายจากกำไรตาม (ข) ซึ่งบริษัท U เคยเสียภาษีเงินได้ในประเทศสิงคโปร์ ในอัตราร้อยละ 20 ของกำไรสุทธิ บริษัทฯ จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ดังนี้

1.2.1 กรณีบริษัทฯ ได้รับเงินปันผลก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 442) พ.ศ.2548 มีผลใช้บังคับ

บริษัทฯ จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามข้อ 23 วรรค 2 แห่งอนุสัญญา ระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสิงคโปร์ ๕ ถูกต้องหรือไม่

1.2.2 กรณีบริษัทฯ ได้รับเงินปันผลหลังวันที่พระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 442) พ.ศ. 2548 มีผลใช้บังคับ บริษัทฯ จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามพระราชกฤษฎีกาฉบับดังกล่าวถูกต้องหรือไม่

2. บริษัทฯ ถือหุ้นสามัญในบริษัท ตั้งขึ้นตามกฎหมายของประเทศสิงคโปร์ จำนวนร้อยละ 100 ของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียง ตั้งแต่ปี พ.ศ.2540 จนถึงปัจจุบัน โดยบริษัท L ประกอบธุรกิจด้านการลงทุนในกิจการเหมืองแร่ถ่านหินและสาธารณูปโภคในต่างประเทศ (Holding Company) บริษัท L ลงทุนถือหุ้นสามัญในบริษัท H ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของประเทศอินโดนีเซีย คิดเป็นร้อยละ 55 ของทุนที่ชำระแล้ว โดยบริษัท H ประกอบกิจการเหมืองถ่านหิน และเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศอินโดนีเซีย อัตราร้อยละ 30 ของกำไรสุทธิ เมื่อบริษัท H จ่ายเงินปันผลให้บริษัท L จะต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 10 และบริษัท L ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ในประเทศสิงคโปร์อีก เมื่อบริษัท L จ่ายเงินปันผลดังกล่าวให้แก่บริษัทฯ บริษัท L ไม่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย เนื่องจากได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามกฎหมายของประเทศสิงคโปร์ บริษัทฯ หรือว่า

2.1 เงินปันผลที่บริษัทฯ ได้รับจากบริษัท L ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 442) พ.ศ.2548 มีผลใช้บังคับ บริษัทฯ จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามข้อ 23 วรรค 2 แห่งอนุสัญญา ระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสิงคโปร์ ๕ ถูกต้องหรือไม่

2.2 เงินปันผลที่บริษัทฯ ได้รับจากบริษัท L หลังวันที่พระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 442) พ.ศ.2548 มีผลใช้บังคับ บริษัทฯ จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามพระราชกฤษฎีกาฉบับดังกล่าว ถูกต้องหรือไม่

3. บริษัทฯ ถือหุ้นสามัญในบริษัท M ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของประเทศอินโดนีเซีย จำนวนร้อยละ 99 ของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียง ตั้งแต่ปี 2548 จนถึงปัจจุบัน โดยบริษัท M ประกอบธุรกิจรับจ้างผลิตและจัดจำหน่ายถ่านหิน เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศอินโดนีเซีย อัตราร้อยละ 30 ของกำไรสุทธิ เมื่อบริษัท M จ่ายเงินปันผลให้แก่บริษัทฯ บริษัท M จะต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 15

ตามข้อ 10 วรรค 2(ก) แห่งความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย และรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงระงูการ ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีจากเงินได้ บริษัทฯ หรือว่า

3.1 บริษัทฯ จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 442) พ.ศ.2548 ถูกต้องหรือไม่

3.2 บริษัทฯ สามารถนำค่าภาษีเงินได้ที่บริษัท M หัก ณ ที่จ่ายไว้ในอัตราร้อยละ 15 มาหักเป็นรายจ่าย หรือใช้เป็นเครดิตในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทยได้หรือไม่อย่างไร

แนววินิจฉัย : กรณีบริษัทฯ ลงทุนประกอบธุรกิจโดยถือหุ้นในบริษัทต่างประเทศ จำนวน 3 บริษัท

เมื่อบริษัทฯ ได้รับเงินปันผลจากบริษัทต่างประเทศดังกล่าว บริษัทฯ มีภาระภาษีดังนี้

1. กรณีบริษัทฯ ได้รับเงินปันผลจากบริษัท U และบริษัท L ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของประเทศสิงคโปร์ แยกพิจารณาได้ดังนี้

1.1 บริษัทฯ ได้รับเงินปันผลก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 442) พ.ศ.2548 มีผลใช้บังคับ โดยบริษัทฯ ไม่มีภาระภาษีจากเงินปันผลในประเทศสิงคโปร์ บริษัทฯ มีหน้าที่ต้องนำเงินปันผลดังกล่าวมาคำนวณเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทย และไม่เข้าลักษณะการยกเว้นภาษีตามประมวลรัษฎากรแก่บุคคลตามสัญญาว่าด้วยการเว้นการเก็บภาษีซ้อนที่รัฐบาลไทยได้ทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ ตามมาตรา 3 แห่งพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 18) พ.ศ.2505 แต่อย่างใด

1.2 บริษัทฯ ได้รับเงินปันผลในหรือหลังวันที่พระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 442) พ.ศ. 2548 มีผลใช้บังคับ

1.2.1 กรณีบริษัทฯ ได้รับเงินปันผลจากบริษัท U ซึ่งบริษัทฯ ถือหุ้นในบริษัท U ผู้จ่ายเงินปันผลร้อยละ 49 ของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียง เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือนนับแต่วันที่ได้นั้นมาจนถึงวันที่ได้รับเงินปันผล และเงินปันผลที่บริษัท U จ่ายให้แก่บริษัทฯ มาจากกำไรสุทธิที่มีการเสียภาษีในประเทศสิงคโปร์ ในอัตราร้อยละ 20 ของกำไรสุทธิ ทั้งนี้ ไม่ว่าประเทศสิงคโปร์จะมีกฎหมายลดหรือยกเว้นภาษีสำหรับกำไรสุทธิให้แก่บริษัท U หรือไม่ก็ตาม บริษัทฯ ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินปันผลที่ได้รับจากบริษัท U ตามมาตรา 5 วิสติ แห่งพระราชกฤษฎีกาฯ ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2496 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 442) พ.ศ.2548

1.2.2 กรณีบริษัทฯ ได้รับเงินปันผลจากบริษัท L ซึ่งบริษัทฯ ถือหุ้นในบริษัท L ผู้จ่ายเงินปันผลร้อยละ 100 ของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียง เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือนนับแต่วันที่ได้อุ้มนั้นมาจนถึงวันที่ได้รับเงินปันผล โดยเงินปันผลดังกล่าว บริษัท L ได้รับมาจากบริษัท H ซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายของประเทศอินโดนีเซีย และเนื่องจากประเทศสิงคโปร์มีกฎหมายยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินปันผลว่า บริษัท L ไม่ต้องนำเงินปันผลที่ได้รับจากบริษัท H ไปรวมคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้ของบริษัท L ในประเทศสิงคโปร์ ดังนั้น บริษัทฯ ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินปันผลที่ได้รับจากบริษัท L ตามมาตรา 5 วิสติ แห่งพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2496 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 442) พ.ศ.2548

2. กรณีบริษัทฯ ได้รับเงินปันผลจากบริษัท M ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของประเทศอินโดนีเซีย

2.1 บริษัทฯ ถือหุ้นในบริษัท M ผู้จ่ายเงินปันผลร้อยละ 99 ของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียง เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือนนับแต่วันที่ได้อุ้มนั้นมาจนถึงวันที่ได้รับเงินปันผล และเงินปันผลที่บริษัท M จ่ายให้แก่บริษัทฯ มาจากกำไรสุทธิที่มีการเสียภาษีในประเทศอินโดนีเซียในอัตราร้อยละ 30 ของกำไรสุทธิ ตามกฎหมายของประเทศอินโดนีเซีย ดังนั้น บริษัทฯ ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินปันผลที่ได้รับจากบริษัท M ตามมาตรา 5 วิสติ แห่งพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2496 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 442) พ.ศ.2548

2.2 บริษัทฯ ถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ในประเทศอินโดนีเซีย ในอัตราร้อยละ 15 โดยได้รับยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินปันผลดังกล่าว ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทย ตามมาตรา 5 วิสติ แห่งพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2496 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 442) พ.ศ.2548 บริษัทฯ จึงไม่มีสิทธิเลือกนำภาษีที่เสียไปในประเทศอินโดนีเซียมาขอเครดิตในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลโดยใช้สิทธิประโยชน์ในฐานะผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ตามข้อ 23 แห่งความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซียและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 18) พ.ศ.2505 แต่อย่างไรก็ตาม บริษัทฯ มีสิทธินำภาษีที่เสียไปในประเทศอินโดนีเซียมาหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ ไม่ต้องห้ามตามมาตรา 65 ตรี (6) แห่งประมวลรัษฎากร